

Motion till riksdagen

1989/90:Ju228

av Britta Bjelle (fp)

Åklagarna och polisens resurser

Det är en grundläggande princip att alla misstankar om brott skall utredas utan onödigt dröjsmål. Emellertid är det tydligt att polisen inte har resurser att omedelbart och med samma noggrannhet utreda alla brott, som den får kännedom om. Polisen kommer heller aldrig att få så stora utredningsresurser. Det betyder att prioriteringar kommer att vara nödvändiga framöver.

Att prioritera är att rangordna efter angelägenhetsgrad. Detta kan ske på olika nivåer och från skilda utgångspunkter. För polisens del måste detta göras mellan åtskilliga verksamhetsgrenar. Exempel på prioriteringar är också fördelningen av polismanstjänsterna mellan utredningsrotlarna inbördes.

Den löpande prioriteringen innebär dessutom att vissa ärenden ges företräde i förhållande till andra. Det naturligaste sättet är att ta hand om ärenden i den ordning de kommer in till myndigheten. Eftersom förundersökningarnas karaktär är mycket skiftande måste man ofta prioritera dessa på andra grunder.

Krav på särskild skyndsamhet eller fastlagda tidsfrister

Det är många förhållanden som styr angelägenhetsgraden på en förundersökning. Prioriteringsfrågan har på sistone från såväl lokalt som centralt håll kommit att tillmätas en ökande betydelse.

Den organisatoriska och den löpande prioriteringen hos polisen har också en avgörande inverkan på åklagarnas verksamhet. Åklagarna har inga egna utredningsresurser men har ändå, i egenskap av förundersökningsledare, ett direkt ansvar för att förundersökningen bedrivs korrekt och med tillbörlig skyndsamhet. Åklagarna kan dessutom påverka prioriteringsläget hos polisen genom att avbryta inledda förundersökningar eller ta upp initiativ-ärenden. Det borde därför vara naturligt att åklagarna bereds möjlighet att, när de så önskar, få delta i sådana lokala överläggningar hos polisen, som avses styra fördelningen av utredningsresurserna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om åklagarnas möjlighet att få delta i sådana överlägg-

ningar hos polisen som avses styra fördelningen av utredningsresurserna.

Mot. 1989/90
Ju228

Stockholm den 25 januari 1990

Britta Bjelle (fp)